

Ez az angyalok földje....?

Gimnazista koromban, még a 60-as években láttam egy filmet, amelynek a fenti mondat volt a címe. Ez azonban nem csak a címe volt, hanem egy visszatérő refrén is. Egy rongyos figura, akit Maklári Zoltán brilliánsan alakított, ócska verklit tekerve énekelt egy szomorú dalt melynek ez volt az utolsó sora „ez az angyalok földje, ez az angyalok földje...”

A film Angyalföldön játszódott az 1900-as évek elején az akkori Lehel út és Váci út között, és ma is fülembe cseng Maklári rekedtes hangja. Valahogy rögtön ez jutott eszembe egy évvel ezelőtt, mikor megdöbbenéssel hallottam, hogy egy angyalföldi kórházban visszaadta lelkét az Úrnak Bence Franciska.

Ő már elhagyta az „angyalok földjét” mi még itt maradtunk egy kis ideig, és hogy ez milyen föld és kinek a földje, az angyaloké-e (?), nem tudom.

Filmszerű emlékképek villannak elém... Húsz évvel ezelőtt ülünk Franciskáéknál (Angyalföldön) alig férünk el a lakásban olyan sokan vagyunk, és nézünk egy Jézusról szóló németnyelvű videofilmet, nagy élmény volt - máig emlékezetes... Később a Teológián mellettem, ül és mikor énekelni kell, kérdezi - muszáj? - hiszen neki sem hangja, sem hallása, sőt a kottát sem ismeri... Még később, vitaforum ahol a többiekkel természetesen az unitarizmusról vitázunk, eredeti gondolatai voltak. A film pereg tovább a fejemben... Unél főszerkesztőjeként hányszor kérte, és mégsem adtam le időben a megígért anyagot, szinte egyedül szerkesztette az újságot. Segítséget ritkán kapott, pedig Ő mindig segítőkész volt, mindenkin segített. Az Ökumenikus segítőszolgálat lelkes tagjaként tevékenykedett. Szívszorító volt hallgatni, ahogy mesél a segítő akciókról, ruhaosztásokról. Ezen a vonalon a mai napig senki nem lépett a nyomába. Újabb kép a karácsonyok hangulata, milyen visszafogottan de egyben elegánsan tudott örülni a kapott ajándéknak, és a külön neki süötött kedvenc pogácsának. Filmes nyelven másik snitt: Hőgyes Endre utcai templom, Marci bácsi kereszteli a fiaimat. Franciska lett Márk keresztanyja, az a szép mosoly az arcán, ami megismétlődött évek múlva a keresztfia konfirmálásán. Egy évvel ezelőtti kép, a legkisebb fiam mikor meghallotta a szomorú hírt, így fordult a bátyjához - szegény Franciska néni - és szegény Márk nincs már keresztanyád.

És hogy Ő milyen volt? A saját szavaival, ahogy egyszer mondta „mint egy madár, madár csontú, madártollú, kicsi, mint egy beteg, vergődő kismadár”.

Franciska, Virágvasárnap mentél el és ezek a sorok már egy éve kavarnak a fejemben, de eddig nem tudtam leírni.

Szeretnék Tőled egy olyan verssel búcsúzni, ami biztos neked is tetszene:

Gergely Felicián

Székely Sándor:
Emberjézus

Leszek én a szélkiáltó
Mindeneknek lelkén háló

Leszek én a megszületett
Az ég színén örvendezett

Leszek én az arcra bukott
Fogós sárba megborított

De nem leszek
se fény se test

se feltámadás
ünnep se

se megváltás
csak egy kevés föld
egy kevés meleg

Kéziratokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

Az aláírt cikkekért a szerzők viselik a felelősséget.

A szerkesztőség fenntartja az írások szellemét és tartalmát nem érintő rövidítések jogát.

Folyóiratunk minden páros hónap végén jelenik meg.

Laptulajdonos:

Magyarországi Unitárius Egyház

Felelős szerkesztő:

Balázi László

Főszerkesztő:

Kászoni József

Főszerkesztő-helyettes:

Léta Sándor

SZERKESZTŐSÉG CÍME:

V., Nagy Ignác utca 2-4. Budapest, 1055.

Telefon/fax: 311-2801

Terjeszti a Magyarországi Unitárius Egyház.

Előfizethető:

egyházi központunkban személyesen,

vagy egyházi csekken.

Évi előfizetési díj: 2400,- Ft

Egyes szám ára 400,- Ft

Megjelenik kéthavonta.

Felelős kiadó:

Heltai Gáspár Kft.

Index: 25 842

Készült:

a Cerberus Kft.

nyomdaüzemében

Felelős vezető:

Schmidt Gábor

HU ISSN 0133-1272

A címlapon Zágony Sándor által faragott kapu a pestszentlőrinci unitárius templom bejáratánál.

A Magyarországi Unitárius Egyház internetcíme:

www.unitarius.hu

<http://unitarius.lap.hu>